

כָּל אֵינּוֹן רְתִיבִין וְסִמְכִין דִּילֵיהּ. דְּרוּעָא שְׂמַא לֹא
 לְגַבִּייהּ, דְּכַתִּיב, (במדבר ג) קַח אֶת הַלְלוּיִם, לְאַשְׁתַּכְּחָא
 ו' דְּכֻלִּיל כֹּלָא. בְּחַד פְּשִׁיטוּ, לְמַהוּ חַד.

וְעַל דָּא אֲשַׁתְּכַח יְחוּדָא בְּהַאי, יְמִינָא וּשְׂמַא לֹא
 וְאַמְצָעִיתָא, כֹּלָא אֵיהּ חַד. וְעַל דָּא אֲתַעְבִּיד
 חַד פְּשִׁיטוּ, וְאַקְרִי אַחַד, וְלֹא תִשְׁכַּח בְּר פְּשִׁיטוּ חַד
 בְּלַחֲדוּי, וְדָא הוּא חַד.

ה' בְּתַרְאָה, אֲתַעְבִּיד חַד גּוּפָא, בְּהַאי נְקוּדָה
 דְּאַמְצָעִיתָא. וְאַעִיל בָּהּ ו', וְאַשְׁתְּכַח ו' בֵּין ב'
 נְקוּדִין, חַד לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא. וְכַדִּין, אֲתַאֲחִיד
 עֲלֵמָא עֲלָאָה, בְּעֲלֵמָא תַתָּאָה, וְאֵיהּ חַד.
 וְאַוּקִימָנָא. אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ יְדוּי.
 בְּכַה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, וְוִי לְעֲלֵמָא כַּד יִתְבַּנֵּישׁ
 שְׂמַשָּׁא וְיִתְחַשְׁדַּךְ עֲלֵמָא.

לשון הקודש

תמצא חוץ מהתפשטות אחת בלבד.
 וזהו אחד.

אות ה' אחרונה נעשית גוף אחד ב'זו
 הנקודה האמצעית. ונכנסת בה אות ו',
 ונמצאת אות ו' בין שתי נקודות, אחת
 למעלה ואחת למטה. ואז מתאחד
 העולם העליון בעולם התחתון, והוא
 אחד. ובארנוה. בא רבי אלעזר ורבי
 אבא ונשקו ידיו. בכה רבי אבא ואמר,

אחרן אחיד. את - לכלל הזרועות בגוף.
 ואת בגיו אתו - אלה כל אלו
 המרכבות ועמודים שלו. זרוע שמאל
 אצלו, שכתוב (במדבר א) קח את הלויים,
 שתמצא אות ו' שכוללת הכל
 בהתפשטות אחת להיות אחד.

ועל זה נמצא היחוד בזה, ימין ושמאל
 ואמצע. הכל הוא כאחד. ועל זה נעשית
 התפשטות אחת, ונקרא אחד, ולא

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יִרְכִּין לְתַתָּא, בְּרוּזָא דְאֵת דּוּ,
 מִנָּא לָן דְּאֵתְכִלְלוּ בְּהַאי אֵת. אָמַר לִיה, (מלאכי ג)
 דְּכַתִּיב, וְכָרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, וְלֹא כְּתִיב
 נְבִיאִי, לְאֵתְחֻזָּא דְכֻלָּא אֵתְכִלְלוּ בְּרוּזָא דּוּ, וְאֵת
 ו' אֶקְרִי חַד, וְאִיהוּ חַד בְּלַחֲדָהּ, וּפְשִׁיטוּ חַד
 וְהֵא אֵתְמַר.

וְאֵתְהָ תִקְרַב אֶלְיָךְ וְגו'. (שמות כח) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 לֹא שְׁמֵשׁ מֹשֶׁה (נ"א שְׁמֵשׁא) (נ"א דְאִיהוּ שְׁמֵשׁא)
 בְּסִיחָרָא, עַד דְּאֵתְכִלְלוּ בְּכָל סְטָרִין בְּרוּזָא דּוּ, כְּמָה
 דְּאִוְקִימָנָא. תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכַהֲנָנוּ לִי. לְכַהֵן לִי לֹא כְּתִיב, אֱלֹא לְכַהֲנָנוּ לִי,
 לְשִׁמוּשָׁא דִילִיָּה, לְשִׁמוּשָׁא דְאֵת דְּאֵ, לְשִׁמוּשָׁא
 דִילִיָּה וְדָאִי. לִי דָא אֵת ה', לְאֵעֲלֵא וְלְשִׁמְשָׁא ו'
 בְּה', לְמַחְזֵי כֻלָּא חַד. וּפְאִין אֵינוּן יִשְׂרָאֵל, (דף קפ"א ע"ב)

לשון הקודש

וְאֵתְהָ תִקְרַב אֶלְיָךְ וְגו' (שמות כח). אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא שְׁמֵשׁ מֹשֶׁה (השמש) (שחוא
שמש) בְּלַכְנָה עַד שְׁנַכְלָל בְּכָל הַצְּדִים
 בְּסוּד אוֹת ו', כְּמוֹ שְׁבַאֲרָנוּ. בַּא וְרֵאָה
 מַה כְּתוּב, מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנָנוּ לִי.
 לְכַהֵן לִי לֹא נֶאֱמַר, אֱלֹא לְכַהֲנָנוּ לִי,
 לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ, לְשִׁמוּשׁ שְׁל אוֹת זוּ,
 לְשִׁמוּשׁ שְׁלוּ וְדָאִי. זוּ אוֹת ה', לְהַעֲלוֹת
 וְלְשִׁמְשׁ ו' בְּה', לְהִיוֹת הַכֹּל אַחַד.

אוי לעולם באשר יאסף השמש ויחדש
 העולם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִירְכִים שְׁלִמְטָה
 בְּסוּד אוֹת ו', מִנִּין לָנוּ שְׁנַכְלָלוּ בְּאוֹת זוּ?
 אָמַר לוֹ, שְׁכַתוּב (מלאכי ג) וְכָרוּ תוֹרַת
 מֹשֶׁה עַבְדִּי, וְלֹא כְּתוּב נְבִיאִי, לְהִרְאוֹת
 שְׁהַכֵּל נַכְלָל בְּסוּד אוֹת ו'. וְאוֹת ו'
 נִקְרָאת אַחַד, וְהִיא אַחַת לְכַדָּה
 וְהַתְּפִשְׁמוֹת אַחַת, וְהִרִי נִתְבָּאֵר.

דִּעְאֵלוּ וְנִפְקוּ, וַיִּדְעֵי בְרוּזָא דְאַרְחֵי דְאֹרִייתָא,
לְמַהֲדָּ בְּאַרְחָא קְשׁוּטָא.

מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִמְאֵי מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֵלָּא
כִּלְאָל לָא אֶתְקֵרִי לְמַהֲוֵי חַד בְּדִקְאָ יְאוּת,
אֵלָּא מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דִּהָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִיִּימֵי
לְתַתָּא, לְאַפְתָּחָא אֲרַחֲיָן, וְלֹאֲנַהֲרָא שְׁבִילִין,
וְלֹאֲדִלְקָא בּוּצִינִין, וְלִקְרָבָא כִּלְאָל מִתַּתָּא לְעֵילָּא,
לְמַהֲוֵי כִּלְאָל חַד, וּבְגֵינֵי כַּךְ פְּתִיב (דְּבָרִים ד') וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בֵּינִי וּבֵינוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּלְאָל אִיהוּ קְרִיבָתָא, לְמַאן דִּידַע
לְיַחְדָּא יַחֲוּדָא, וְלְמַפְלַח לְמֵאֲרִיחָא, דִּהָא
בּוּזְמָנָא דְאַשְׁתַּבַּח קְרַבְנָא בְּדִקְאָ יְאוּת, בְּדִין
אֶתְקֵרִיב כִּלְאָל בְּחַדָּא, (נ"א בְּרִינִין בְּלַחוּ בְּחַד) וּנְהִירוּ דְאַנְפִּין,
אַשְׁתַּבַּח, בְּעָלְמָא בְּבֵי מְקוּדְשָׁא, וְאַתְפַּפִּיָּא וְאַתְפַּסִּיָּא
סְטָרָא אַחְרָא, וְשְׁלִיט סְטָרָא דְקוּדְשָׁא בְּנְהִירוּ

לשון הקודש

וְלַהֲדִלִיק גְּרוּתָא, וְלִקְרָב הַכֵּל מִמְטָה
לְמַעְלָה לְהִיּוֹת הַכֵּל אַחַד, וּמִפְּנֵי כַּךְ
פְּתוּב (דְּבָרִים ד') וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּחַד וּבֵנוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַכֵּל הוּא קְרוּב לְמִי
שְׂוֹדַע לְיַחְדוּד וְלַעֲבָד לְאֲדוּגוּ,
שְׁהָרֵי בּוּזְמָן שְׁנַמְצָא קְרַבָּן כְּמוֹ שְׁצָרִיד,
אִז מִתְקָרֵב הַכֵּל בְּאַחַד, (חֲדָרִיגוּת בְּלִין בְּאַחַת)
וְהָאֲרַת הַפְּנִיִם נִמְצָאת בְּעוֹלָם בְּבֵית

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁנַבְנָסוּ וַיִּצְאוּ וַיּוֹדְעִים
בְּסוּד הַדְּרָכִים שֶׁל הַתּוֹרָה לְלַבֵּת בְּרִדְדָא
אַמַת.

מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְמַה מִתּוּךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל? אֵלָּא הַכֵּל לֹא נִקְרָא לְהִיּוֹת
אַחַד כְּמוֹ שְׁצָרִיד, אֵלָּא מִתּוּךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. שְׁהָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִיִּימִים
לְמַטָּה, לְפִתְחֵי דְרָכִים וְלְהָאִיר שְׁבִילִים

וְחִידוֹ. וְכִד קָרַבְנָא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּדָקָא יְאוּת, אִו
 יְחֻדָּא לָא חִוּי בְּדָקָא יְאוּת, בְּדִין אַנְפִּין עֲצִיבוּ.
 וְנִהְיִרוּ לָא אֲשַׁתְּכַח, וְאֲתַפְסִיא סִיְהָרָא, וְשִׁלְטָא
 סְטָרָא אַחְרָא בְּעֵלְמָא, (נִשְׂא דְלָא אֲתַחְרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא אֱלָא בְּגִין וְכוּ)
 בְּגִין דְּלָא אִית מָאן דִּידַע לִיְחֻדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא,
 בְּדָקָא יְאוּת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא גַפִּי
 לְאִיּוֹב, וְלָא אָתָּא עֲמִיּוּה בְּנַסִּיוְנָא, בְּנַסִּיוְנָא
 דְּשָׂאָר צַדִּיקָיָא, דְּהָא לָא כְּתִיב בֵּיהּ וְהֶאֱלֹהִים נִסָּה
 אֶת אִיּוֹב, נִסָּה דְכְּתִיב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כב) וְהֶאֱלֹהִים
 נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. דְּאִיהוּ בְּיָדֵיהּ אַקְרִיב לְבָרִיָּהּ
 יְחֻדָּאי לְגַפִּיָּהּ. וְאִיּוֹב לָא יְהִיב לִיָּהּ וְלָא מָסַר לִיָּהּ
 כְּלוּם. וְלָא אֲתַמַּר לִיָּהּ, אֲכַל אֲתַמָּסַר בְּיָדָא
 דְּמַקְטָרְנָא, בְּדִינָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאִיהוּ

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא לָא
 נִסָּה אֶת אִיּוֹב וְלָא בָּא עִמּוֹ בְּנַסִּיוֹן
 בְּנַסִּיוֹן שֶׁל שָׂאָר הַצַּדִּיקִים, שֶׁהָרִי לָא
 כְּתוּב בּוֹ וְהֶאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אִיּוֹב, כְּמוֹ
 שֶׁכְּתוּב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כב) וְהֶאֱלֹהִים
 נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. שֶׁהוּא בְּיָדָיו הַקְרִיב
 אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ אֵלָיו. וְאִיּוֹב לָא נָתַן לוֹ
 וְלָא מָסַר לוֹ כְּלוּם, וְלָא נֶאֱמַר לוֹ. אֲכַל
 נִמְסַר בְּיַד הַמַּקְטָרֵג בְּדִין שֶׁל הַקְדוּשׁ

הַמְקַדָּשׁ, וְנִכְנַע וְנִסְתַּר הַצַּדִּיק הָאֲחֵר,
 וְשׁוֹלֵט הַצַּדִּיק שֶׁל הַקְדוּשָׁה בְּאוּר וְשִׁמְחָה.
 וְכַאֲשֶׁר הַקְרָבָן לָא נִמְצָא כְּמוֹ שְׁעָרֵיהּ,
 אִו שֶׁהֵיחֹד לָא הָיָה כְּמוֹ שְׁעָרֵיהּ, אִו
 הַפְּגָמִים עֲצוּבוֹת, וְאוּר לָא נִמְצָא,
 וּמִתְפַּסֶּה הַלְבָנָה, וְשׁוֹלֵט הַצַּדִּיק הָאֲחֵר
 בְּעוֹלָם (שְׁלֵא נִחְרַב בֵּית הַמְקֻדָּשׁ אֱלָא מִפְּנֵי וְכוּ), מִפְּנֵי
 שְׂאִין מִי שִׂיודַע לִיְחֻד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ כְּמוֹ
 שְׁעָרֵיהּ.

אֶתְעַר לְהֵיחֹא מִקְטָרְגָא לְגַבִּיּוּת, מִה דְּאִיְהוּ לָא
 בְּעָא. דְּהָא בְּכָל זְמַנָּא אַתָּא תְּהוּא מִקְטָרְגָא
 לְאֶתְעַרָא עַל בְּנֵי נָשָׂא, וְהָכָא קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא
 אֶתְעַר לְגַבִּיּוּת, דְּכִתְיִב, (אִיּוֹב א) הַשְׁמַתָּ לְבָבְךָ עַל עַבְדֵי
 אִיּוֹב. אֲבָל רְזָא עֲמִיקָא אִיְהוּ.

פְּתַח וְאָמַר (בְּרֵאשִׁית ד) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קִין
 מִפְּרֵי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיְיָ. וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים,
 רְזָא אִיְהוּ, מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא מִקֵּץ יָמִין, דְּחָה לְקִין
 יָמִין, וְקָרִיב לְקִין יָמִים. וְהָא אִוְקִימָנָא, דְּכִתְיִב, (דְּנִיָּאל
 יב) וְאַתָּה לֵךְ לְקִין. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְדְנִיָּאל
 וְאַתָּה לֵךְ לְקִין. אָמַר לִיָּה, לְאֵן קִין, לְקִין הַיָּמִים
 אוּ לְקִין הַיָּמִין, עַד דְּאָמַר לִיָּה לְקִין הַיָּמִין.

וְעַל דָּא דְּחִיל דְּדוֹד, דְּכִתְיִב, (תְּהִלִּים לט) הוֹדִיעֵנִי יְיָ
 קָצִי. אוּ לְקִין הַיָּמִים, אוּ לְקִין הַיָּמִין.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא עוֹרַר אֶת הַמְּקָטְרִג
 עָלָיו מַה שְׁהוּא לֹא רָצָה. שְׁהָרִי בְּכָל זְמַן
 בָּא הַמְּקָטְרִג הֵהוּא לְעוֹרַר עַל בְּנֵי אָדָם,
 וְכֹאן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹרַר אוֹתוֹ עָלָיו,
 שְׁכַתוּב (אִיּוֹב א) הַשְׁמַתָּ לְבָבְךָ עַל עַבְדֵי
 אִיּוֹב. אֲבָל סוּד עֲמַק הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית ד) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
 וַיָּבֵא קִין מִפְּרֵי הָאָדָמָה מִנְחָה לַה', וַיְהִי
 מִקֵּץ יָמִים, סוּד הוּא. מִקֵּץ יָמִים וְלֹא

מִקֵּץ יָמִין. דְּחָה לְקִין הַיָּמִין, וְקָרִיב לְקִין
 הַיָּמִים. וְכִבְר פְּרֻשָׁנוּ, שְׁכַתוּב (דְּנִיָּאל יב)
 וְאַתָּה לֵךְ לְקִין. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְדְנִיָּאל, וְאַתָּה לֵךְ לְקִין. אָמַר לוֹ, לְאִיָּה
 קִין? לְקִין הַיָּמִים אוּ לְקִין הַיָּמִין? עַד
 שְׁאָמַר לוֹ, לְקִין הַיָּמִין.

וְעַל זֶה פְּתַח דְּוֹד, שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים לט)
 הוֹדִיעֵנִי ה' קָצִי. אוּ לְקִין הַיָּמִים, אוּ לְקִין
 הַיָּמִין. וְכֹאן מַה כְּתוּב? וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים,

וְהָכָא מָה כְּתִיב, וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וְלֹא מִקֵּץ יָמִין.
וּבְגִינֵי כַךְ לֹא אֶתְקַבַּל קַרְבְּנֵיהָ דְהָא מִסְטָרָא
אַחְרָא הוּוּה כְּלָא.

תָּא חָזִי מָה כְּתִיב, (בראשית ד) וְהֶבֶל הֵבִיא גַם הוּא.
מֵאֵי גַם הוּא. לְאַסְנָאָה כְּלָא דָּא בְדָא. קַרְבְּנָא
כְּלָא וְעִקְרָא דִילִיָּה הָוּוּה לְקוּדְשָׁא בְרִידָּה הוּא, וַיְהִיב
חוּלְקִיָּה לְסְטָרָא אַחְרָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר וּמַחְלִבִּיהוּן.
וְקוּן, עִקְרָא עָבַד מִקֵּץ יָמִים, וַיְהִיב חוּלְקָא לְקוּדְשָׁא
בְרִידָּה הוּא, וְעַל דָּא אֶתְדַתָּא אִיהוּ וְקַרְבְּנֵיהָ.

בְּאִיּוֹב מָה כְּתִיב, (איוב א) וְהָלְכוּ בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּה
וְגו'. וּכְתִיב וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ יָמֵי הַמִּשְׁתָּה.
וּכְתִיב וּשְׁלַחוּ וְקִרְאוּ לְשִׁלְשֵׁת אַחֵיוֹתֵיהֶם לְאָכּוֹל
וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם, דְּדָא אִיהוּ עִקְרָא לְסְטָרָא אַחְרָא.
וּלְבַתָּר אַקְרִיב עוֹלוֹת, וְעוֹלָה אִיהוּ דְכַר, וְלֹא

לשון הקודש

לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה נִדְרָתָה הוּא
וְקַרְבָּנוּ.

בְּאִיּוֹב מָה פְּתוּב? (איוב א) וְהָלְכוּ בָנָיו
וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּה וְגו'. וּכְתוּב וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ
יָמֵי הַמִּשְׁתָּה. וּכְתוּב וּשְׁלַחוּ וְקִרְאוּ
לְשִׁלְשֵׁת אַחֵיוֹתֵיהֶם לְאָכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת
עִמָּהֶם. שְׁוֵהוּ עִקְרָא לְצַד הָאֲחֵר. וְאַחֵר
כַּךְ הַקְרִיב עוֹלוֹת, וְעוֹלָה הוּא זְכָר, וְלֹא

וְלֹא מִקֵּץ יָמִין. וּמִפְּנֵי כֵן לֹא הִתְקַבַּל
קַרְבָּנוּ, שְׁהָרִי מֵהֶצֶד הָאֲחֵר הִיָּה הַכֵּל.

בְּאִיּוֹב וְרֵאָה מָה פְּתוּב, (בראשית ד) וְהֶבֶל
הֵבִיא גַם הוּא. מָהוּ גַם הוּא? לְרֵבּוֹת
הַכֵּל זֶה בְּזֵה. הַקְרָבָן כֵּלֵּו וְהַעֲקָר שְׁלֵו
הִיָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִתֵּן מִחֻלְקוֹ
לְצַד הָאֲחֵר, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וּמַחְלִבִּיהוּן.
וְקוּן, הַעֲקָר עֲשָׂה מִקֵּץ יָמִים, וְנִתֵּן חֵלֶק

נֹקְבָא, וְסִלְקָא לְעִילָא, וְקִרְבָּנָא לָא קָרִיב לְאַכְלָלָא
 לִיָּה בְּדָקָא יֵאוּת.

וְהָא חָזִי, אֲלִמְלָא חוֹלְקָא יְהֵב לְכֻלָּא, מְקַטְרָנָא
 לָא יְכִיל לִיָּה לְבַתֵּר, וְאִי תִימָא אִמְאִי
 אֲבָאִישׁ לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲלָא, בְּגִין דְּגָרִים
 לְכַסְיָא נְהוּרָא וְלֹאֲתַחֲפִיָּא, וְאִיהוּ לָא קָרִיב קִרְבָּנָא
 אַחְרָא, לְאַתְזָנָא בֵּיה אַחְרָנִין, אֲלָא עוֹלָה, דְּסִלְקָא
 לְעִילָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיזֵב כָּל הַיָּמִים,
 דְּאֲלִמְלָא סִטְרָא אַחְרָא אַתְזָנַת בְּחוֹלְקָא, אַתְעֵבֵר
 מֵעַל מְקַדְשָׁא וְאִסְתַּלַּק מִנִּיהּ, וְסִטְרָא דְקָדוּשָׁה הָוָה
 סָלִיק לְעִילָא לְעִילָא.

אֲבָל אִיהוּ לָא בְּעָא דְאַתְתְּהִי אַחְרָא מְקַרְבְּנִיהּ,
 וְאַעֲדִי גְרַמְיָה מִנִּיהּ. מִנָּא לָן. דְּכְתִיב, (איוב)
 וְסָר מִרְעִי. וְעַל דָּא קָרִיב תְּדִיר עוֹלָה, דְּהָא

לשון הקודש

למעלה, ועל זה כתוב, ככה יעשה איוב
 כל הימים. שאלו הצד האחר היה גזון
 בחלקו, היה עובר מעל המקדש
 ומסתלק ממנו, וצד הקדשה היה עולה
 למעלה למעלה.

אבל הוא לא רצה שיהנו אחרים
 מקרבנו, והסיר עצמו ממנו. מנין לנו?
 שכתוב (איוב א) וסר מרעי. ועל זה הקריב

נקבה, ועולה למעלה, והקרפן לא
 הקריב לכלל אותו כמו שצריך.
 ובא ראה, אם היה גותן חלק לכלם,
 המקטרג לא היה יכול לו לבסוף. ואם
 תאמר, מדוע הרע לו הקדוש ברוך
 הוא? אלא, מפני שגרים לכסות האור
 ולהעלימו, והוא לא הקריב קרפן אחר
 לזון בו אחרים, אלא עולה, שעולה

עוֹלָה לֹא אֶתְהַנִּי מִנִּיחַ סֵטְרָא אַחְרָא לְעֵלְמִין.
 וּבְגִין כֹּךְ, כָּל מָה דְנָטִיל לְבַתָּר, מְדִידִיה נָטִיל.
 וְעַל דָּא אִיזַב גָּרִים לְחַפְיָא עֲרָלָה עַל בְּרִית קַיִמָּא,
 דְלֹא הָוָה אַעֲדֵי מִנִּיחַ. וּבְגִין כֹּךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶתְעַר לְהַהוּא מְקַטְרָנָא, דְכַתִּיב הַשְׁמַתָּ לְכֹךְ עַל
 עַבְדֵי אִיזַב.

תָּא חֲזִי, כֹּךְ בַּעַא (דף קפ"ב ע"א) קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאַתְאַחְרָא בְּהוּ בְיִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם, לֹא
 קַיִמָּא שְׁעֵתָא. בְּגִין דְעֲרָלָה חַפְיָא נְהוּרָא, עַד זְמַנָּא
 דְהַהוּא מְקַטְרָנָא הָוָה נָטִיל דִּילִיָּה מֵאִיזַב, וְעַל דָּא
 פָּקִיד לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיכְלִיָּה לְהַהוּא פֶּסַח
 בְּבַהִילוֹ, עַד דְהַהוּא סֵטְרָא אַחְרָא אֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ
 בְּאִיזַב, וּפְקִיד לְאַתְעַבְרָא עֲרָלָה מִנִּיחַו, וּכְדִין
 אֶתְאַחַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְיִשְׂרָאֵל, וְהַהוּא סֵטְרָא

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הוא להתאחד בהם בישראל במצרים,
 לא עמדה להם השעה, מפני שהערלה
 מכסה האור עד זמן שהמקטרג ההוא
 הנה לוקח את שלו מאיזב, ועל זה צוה
 לו הקדוש ברוך הוא לאכול את אותו
 פסח בחפזו, עד שהצד האחר ההוא
 התעסק בו באיזב, וצוה להעביר ערלה
 מהם, ואז התאחד הקדוש ברוך הוא
 בישראל, והצד האחר נפרד מן

תמיד עולה, שהרי עולה לא נהנה ממנה
 הצד האחר לעולם. ומפני כן, כל מה
 שנטל לבסוף, ממנו נטל. ועל זה איזב
 גרם לכסות בערלה על ברית הקיום,
 שלא הנה מסתלק ממנו. ומפני כן
 הקדוש ברוך הוא עורר את המקטרג
 ההוא, שכתוב השמת לך על עבדי
 איזב.

בא וראה, כאשר רצה הקדוש ברוך

אַחֲרָא אֶת־פֶּרֶשׁ מִן קִדְשָׁא, וְאַשְׁתַּדַּל בֵּיהּ בְּאַיּוֹב,
וְנָטִיל מְדִילִיָּהּ. וּבְדִין (שמות יב) פֶּסַח הוּא לֵי"י וְדָאֵי.
דְּעַד הַשְׁתָּא לָא הָוֵה פֶּסַח לֵי"י. וּבְאִין אֵינּוֹן דִּי־דְעֵי
וּמִי־תֵדִי יְחֻדָּא דְמֵאַרְיֵהוֹן בְּדָקָא יָאוּת.

כְּתִיב (שמות לד) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ, וּכְתִיב
בַּתְּרִיָּה אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר. מָאֵי (עבִיד)
הָאֵי לְגַבֵּי הָאֵי. אֶלָּא חֲכִי אוּקְמוּהָ, מָאֵן דְּאָכִיל
חֲמִץ בְּפֶסַח (בְּאִילוּ עֲבִיד בּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת לְמַפְלַח לְגַרְמִיָּה, דְּהָא רָזָא חֲכִי הוּא
דְּחֲמִץ בְּפֶסַח) כְּמָאֵן דְּפִלַּח לְבוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֵיהוּ.

תָּא חֲזִי, כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם נִפְקוּ מִרְשׁוֹ
דְּלַהוֹן, מִרְשׁוֹ אַחֲרָא, מִתְּהוּא רִשׁוֹ דְּאֶקְרִי
חֲמִץ, נִהְמָא בִישָׂא. וְעַל דָּא אֶקְרִי בּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
חֲכִי, וְדָא אֵיהוּ רָזָא דִּיעַר הָרַע, פּוֹלְחֵנָא נוֹכְרָאָה,
דְּאֶקְרִי אוּף חֲכִי שְׂאוֹר. וְדָא אֵיהוּ יַעַר הָרַע, דְּחֲכִי

לשון הקודש

בוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת לְעַבְדֵי לֶחֶם, שְׁכֵן חֲסוֹד כִּף הוּא – שְׁחֲמִץ בְּפֶסַח)
כְּמִי שְׁעוֹבֵד לְבוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הוּא.
בֵּא וּרְאֵה, כַּאֲשֶׁר יַעֲזוּ יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם, יַעֲזוּ מִרְשׁוֹת שְׁלֵחֵם, מִרְשׁוֹת
אַחֲרֵת, מִהָרְשׁוֹת הַהִיא שְׁנִקְרָאת חֲמִץ,
לֶחֶם רַע. וְעַל זֶה נִקְרָאִים בּוֹכְבִים
וּמְזֻלוֹת כִּף, וְנִהוּ סוּד שֶׁל יַעַר הָרַע,
עֲבוּדָה זָרָה, שְׁנִקְרָאת גַּם כִּף – שְׂאוֹר.
וְנִהוּ יַעַר הָרַע, שְׁכֵף הוּא יַעַר הָרַע בְּכַן

הַקִּדְשָׁה, וְהִתְעַסֵּק בּוֹ בְּאַיּוֹב וְלִקַּח
מִשְׁלוֹ, וְאִז (שמות יב) פֶּסַח הוּא לֵה, וְדָאֵי.
שְׁעַד כְּאֵן לֹא הָיָה פֶּסַח לֵה. אֲשֶׁרִי אֵלֶּה
שְׂיֻדְעִים וּמִי־חֲדִים יְחוּד קוֹנֵם כְּמוֹ
שְׂעָרִיד.

כְּתוּב (שם לד) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה
לָךְ, וּכְתוּב אַחֲרָיו אֶת חַג הַמִּצּוֹת
תִּשְׁמֹר. מַה (עוֹשֶׂה) זֶה אֵעָל זָה? אֶלָּא כִּף
פְּרֻשׁוֹה, מִי שְׂאוּכַל חֲמִץ בְּפֶסַח (בְּאִילוּ עוֹבֵד

אִיהוּ יִצָר הָרַע בְּבַר נֶשׁ, בְּחִמּוּר בְּעִיסָה, עָאֵל
 בְּמַעוּי דְּבַר נֶשׁ זְעִיר זְעִיר, וּלְבַתָּר אֲסִי בֵיהּ, עַד
 דְּכָל גּוּפָא אֲתַעְרַב בְּהַדְרִיהּ. וְדָא אִיהוּ כּוּכְבִּים
 וּמְזֻלוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים פא) לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל
 זָר. אֵל זָר וְדָאֵי.

אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר, רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (ישעיה ב)
 חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ פִי
 בְּמָה נִחְשָׁב הוּא. הָאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ. אֲבָל מָאֵי
 חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם, וְכִי אֲזַחֵר לִיָּה לְבַר נֶשׁ
 לְאַתְמָנַע מִשְׁאָר בְּנֵי נֶשָׂא. אוּף אֵינּוֹן נָמִי לְגַבִּיָּה,
 יִשְׁתַּכְּחוּן בְּנֵי נֶשָׂא דְלָא יִקְרְבוּן אֵלָיִן בְּאֵלָיִן
 לְעֵלְמִין. אֵלָא הָא אוּקְמוּהָ בְּמָאן דְּאֲשֻׁכִּים לְפַתְחָא
 דְּחַבְרִיָּה לְמִיָּהֵב לִיָּה שְׁלָם. וְאַנָּא אוּקִימָנָא לִיָּה
 בְּקָרָא אַחְרָא, דְּכְתִיב, (משלי כז) מְבַרְךְ רַעְהוּ בְּקוֹל
 גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשִּׁפּוֹם קָלְלָהּ תַּחֲשָׁב לּוֹ. וְאַף עַל גַּב

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

זֶה פְּרֻשׁוֹהוּ, אֲבָל מַה זֶה חֲדְלוּ לָכֶם מִן
 הָאָדָם? וְכִי מִזְהִיר לּוֹ לְאָדָם לְהַמְנַע
 מִשְׁאָר בְּנֵי אָדָם אֲפִלּוּ הֵם גַּם כֵּן מִמֶּנּוּ
 יִמְצְאוּ בְּנֵי אָדָם שְׂלֵא יִתְקַרְבוּ אֵלָיו
 בְּאֵלָיו לְעוֹלָמִים? אֵלָא זֶה פְּרֻשׁוֹהוּ בְּמִי
 שְׁמִשְׁכִּים לְפַתַח חֲבָרוֹ לְהַבִּיא לּוֹ שְׁלוֹם.
 וְאַנְחֵנוּ בְּאַרְנוּ אוֹתוֹ בְּפִסּוּק אַחֵר,
 שְׁכַתּוֹב (משלי כז) מְבַרְךְ רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹל

אָדָם כְּשִׂאוֹר שְׂבַעפָּה, שְׁנַכְנֵם בְּמַעוּי
 שֶׁל אָדָם מַעֲט מַעֲט, וּלְכַסּוֹף מִתְרַבֵּה בּוֹ
 עַד שֶׁכָּל הַגּוֹף מִעֲרַב בּוֹ. וְזֶהוּ כּוּכְבִּים
 וּמְזֻלוֹת. וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים פא) לֹא יִהְיֶה
 בְּךָ אֵל זָר. אֵל זָר וְדָאֵי.

אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר. רַבִּי יְהוּדָה
 פָּתַח, (ישעיה ב) חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ פִי בְּמָה נִחְשָׁב הוּא. פִּסּוּק

דְּכֹלָא שְׁפִיר. אֲבָל מָאי תְּדִלוּ לְכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ. תָּכֵא פְּקוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר
נָשׁ, וְאַזְהִיר לִיה לְאַסְתְּמָרָא מְאִינוּן בְּנֵי נָשָׁא, דְּסִטּוּ
אַרְתִּיחוּ מֵאַרְח טָב לְאַרְח בִּישׁ, וּמִסְאַבֵּי נַפְשֵׁיהוּ
בְּהֵוֵא מִסְאַבֵּי אַחְרָא.

דְּהָא בַּד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נָשׁ, עָבַד
לִיה בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה, וְנִפְתַּח בֵּיה רוּחָא (נ"א
נְשִׁמָתָא) קִדְשָׁא, דְּכָלִּיל בְּתִלְתַּת בְּמָה דְּאִוְקִימְנָא,
דְּאִית בֵּיה נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְעִילָא מִכְּלָא נִשְׁמָה,
דְּאִיהִי חֵילָא עֲלָאָה לְמַנְדַּע, וְלִמְטַר פְּקוּדוּי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי הָהִיא נִשְׁמָתָא קִדְשָׁא
אֲעִיל לָהּ בְּפוּלְחָנָא אַחְרָא, הָאִי אִיהוּ מִסְאַיֵב לָהּ,
וְנִפְיֵק מִפוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה. בְּגִין דְּתִלְתַּת חֵילִין אֵלִין,
כְּלָהוּ חַד, נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה מִשְׁתַּתְּפִי בְּחַדָּא, וְהָיוּ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בו רוח (נשמה) קדושה, שכלולה בשלש,
כמו שפרשנו, שיש בו נפש רוח ונשמה,
ועליון מהכל היא הנשמה, שהיא כח
עליון לדעת ולשמר צווי הקדוש ברוך
הוא. ואם הנשמה ההיא הקדושה מעלה
אותה בעבודה אחרת, זה הוא שמטמא
אותה, ויוצא מעבודת קונו. מפני
ששלשה כחות אלן, כלם אחד, נפש
רוח ונשמה משתתפים באחד, והיו

בבקר השנים קללה תחשב לו. ואף על
פי שהכל טוב, אבל מה זה תדלו לכם
מן האדם אשר נשמה באפיו? פאן צוה
הקדוש ברוך הוא לאדם ומזהיר אותו
להשמר מאלו בני אדם שנטו דרכם
מדרך טוב לדרך רע, ומטמאים נפשם
בטמאה ההיא האחרת.

שחרי, בשפרא הקדוש ברוך הוא
לאדם, עשה אותו בדמות עליונה, ונפתח

חַד, וְכִלְא כְּגוֹנָא דְרָזָא עֲלָאָה. (על דָּא נְאָמַר (שם י"ג) הוֹלֵךְ אֶת הַכְּמִים וְגו').

וְאִי חֲזִינָן לְהֵאִי בַר נָשׁ, דְּהוּוּ בֵּית אֱלִיָּן דְּרַגִּין
בְּלָחוּ. עַד לָא קִיָּמָא בְּקִיּוּמֵיהּ לְמַנְדַּע מָאן
אִיהוּ, בְּמֵאִי אֲתִידַע (דְּלָא) לְקַרְבָּא בַר נָשׁ בְּחֵדִיָּה,
אוּ לְאַתְמַנְעָא מֵיָהּ. (ס"א בַר נָשׁ דְּאִית בֵּית דְּרַגִּין אֱלִיָּן בְּלָחוּ וְקִיָּמָא
בְּקִיּוּמֵיהּ דָּא אִיהוּ גִבַר שְׁלִים עֲבָדָא מְהִימְנָא דְמֵאֲרִיָּה וּבְעֵי לְאַשְׁתַּתְּפָא בֵּית
וְלְאַתְתַּבְּרָא בְּחֵדִיָּה לְמִילְפָּא אֲוֹרְחוּי מֵיָהּ. וּבְמֵאִי אֲתִידַע בַר נָשׁ לְמַנְדַּע מָאן אִיהוּ
לְקַרְבָּא בְּחֵדִיָּה אוּ לְאַתְמַנְעָא מֵיָהּ) בְּרוּגִיָּה מִמֶּשׁ, יָדַע לִיָּה בַר
נָשׁ, וְיִשְׁתַּמּוּדַע מָאן אִיהוּ. אִי חֵהִיא נִשְׁמַתָּא
קְדִישָׁא נָטַר בְּשַׁעְתָּא דְרוּגִזוּי, (אַתְיָא עֲלֵיהּ) דְּלָא יַעֲקַר
לָהּ מֵאַתְרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תְּחוּתָהּ חֵהוּא אֵל זָר,
דָּא אִיהוּ בַר נָשׁ בְּדַקָּא יָאוּת. דָּא אִיהוּ עֲבָדָא
דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גִבַר שְׁלִים.

וְאִי חֵהוּא בַר נָשׁ לָא נָטִיר לָהּ, וְאִיהוּ עֲקַר קְדִישָׁה

לשון הקודש

להתקרב אליו או להתרחק ממנו? בְּרַגִּזוּ מִמֶּשׁ יָדַע
לוֹ הָאָדָם וְיִוֹדַע מִי הוּא. אִם הִנְשַׁמָּה
הֵיחָא הַקְּדוּשָׁה שׁוֹמֵר בְּשַׁעַת רַגִּזוּ (כא
עֲלֵיהּ) שְׁלָא יַעֲקַר אוֹתָהּ מִמְּקוּמָהּ, שְׁאִזוּ
יָבֵא תַחְתֵּיקָהּ אוֹתוֹ אֵל זָר – זְהוּ בֶן אָדָם
כְּמוֹ שְׁצַרִּיקָהּ, זְהוּ עֲבָד שְׁל אֲדוּנּוּ, זְהוּ
גִבַר שְׁלִים.

וְאִם הָאָדָם חֵהוּא לָא שְׁמַר לָהּ וְהוּא
עֲקַר הַקְּדִישָׁה הַזֹּהוּ הָעֲלִינָה מִמְּקוּמָהּ

אֲחֵד, וְהַכֵּל כְּדָגְמַת הַסּוּד הָעֲלִינָן. (ועל זה
נְאָמַר (שם יג) הוֹלֵךְ אֶת הַכְּמִים וְגו').

וְאִם רְאִינוּ לְזֵה הָאָדָם שְׁהָיוּ בּוֹ אֵלֶּה
הַמְּדַרְגּוֹת בְּלָן, עַד שְׁלָא עוֹמְדִים
בְּקִבְיַעוֹת לְדַעַת מִי שְׁהוּא, בְּמָה יִתּוּדַע
(שְׁלָא) לְהִתְקַרֵּב הָאָדָם אֵלָיו אוּ לְהִתְרַחַק
מִמֶּנּוּ. (בן אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ מְדַרְגּוֹת אֵלּוּ בְּלָם וְעוֹמְדִים קְמִיָּם,
זְהוּ אָדָם שְׁלֵם, עֲבָד נְאָמֵן לְאֲדוּנּוּ, וְצַרִּיק לְהִשְׁתַּתֵּף בּוֹ וּלְהִתְחַבֵּר
בּוֹ לְלַמַּד דְּרַכִּים מִמֶּנּוּ. וּבְמָה יוֹדַע בֶּן אָדָם לְדַעַת מִי הוּא

דָּא עֲלָאָה מֵאַתְרֵיהּ, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרֵיהּ סְטָרָא
 אַתְרָא. וְדָאֵי דָּא אִיהוּ בַר נָשׁ דְּמָרִיד בְּמֵאֲרֵיהּ,
 וְאַסִּיר לְקַרְבָּא בְּהֵדִיָּה וְלֵאֲתַחֲבָרָא עִמֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ
 טוֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאַפּוֹ. אִיהוּ טָרִיף וְעָקַר נִפְשֵׁיהּ,
 בְּגִין רִוּגֵיָּהּ, וְאַשְׁרֵי בְּגִיּוּיָהּ אֵל זָר. וְעַל דָּא כְּתִיב
 חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ, דִּהְתִּיא
 נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא טָרִיף לָהּ, וְסָאִיב לָהּ, בְּגִין אַפּוֹ.
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה (דף קפ"ב ע"ב) אַחֲלֵף בְּאַפּוֹ. כִּי בִמָּה נֶחְשָׁב
 הוּא. כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אַתְחַשְׁיב הֵהוּא בַר נָשׁ.

וּמֵאֵן דִּיאַתְחַבֵּר עִמֵּיהּ, וּמֵאֵן דִּיאֲשְׁתַּעֵי (ס"א מִשְׁתַּתְּרָף)
 בְּהֵדִיָּה, כְּמֵאֵן דִּיאַתְחַבֵּר בְּכוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
 מִמֶּשׁ. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמֶּשׁ
 שְׂאֲרֵי בְּגִיּוּיָהּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְעָקַר קַדְשָׁה עֲלָאָה
 מֵאַתְרֵיהּ, וְשְׂאֲרֵי בְּאַתְרֵיהּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֵל זָר.
 מַה אֵל זָר כְּתִיב בֵּיהּ (ויקרא יט) אֵל תִּפְנּוּ אֵל

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

אֲשֶׁר נִשְׁמָה הַחֲלִיף בְּאַפּוֹ. כִּי בִמָּה
 נֶחְשָׁב הוּא - עֲבוּדָה זָרָה נֶחְשָׁב אוֹתוֹ
 בְּן אָדָם.

וּמִי שֶׁמֵתַחֲבֵר עִמּוֹ וּמִי שֶׁמֵדְבֵר עִמּוֹ,
 כְּמִי שֶׁמֵתַחֲבֵר בְּכוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמֶּשׁ.
 מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂכוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
 מִמֶּשׁ שׁוֹרִים בְּתוֹכוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
 שְׁעוֹקֵר קַדְשָׁה עֲלִיזָנָה מִמְקוֹמָהּ, וּמִשְׁכֵּן

לְשׁוֹן בְּתוֹכָהּ הַצֵּד הָאֲחֵר - וְדָאֵי זְהוּ
 אָדָם שְׁמוֹרֵד בְּרַבּוֹ, וְאַסוּר לְהִתְקַרֵּב
 אֵלָיו וּלְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְזֶהוּ (איוב יח) טוֹרֵף
 נִפְשׁוֹ בְּאַפּוֹ. הוּא טוֹרֵף וְעוֹקֵר נִפְשׁוֹ
 בְּסִפְתֵי רִגְזוֹ, וּמוֹשִׁיב בְּתוֹכָהּ אֵל זָר. וְעַל
 זֶה כְּתוּב חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ, שֶׁהִנְשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה הִיא
 טוֹרֵף אוֹתָהּ וּמְטַמֵּא אוֹתָהּ מִשּׁוּם אַפּוֹ.

הָאֱלִילִים, בְּנוֹנָא דָא, אָסִיר לְאִסְתַּכְּלָא בְּאַנְפוּי.

וְאִי תִימָא הָא רוֹנְזָא דְרַבְּנָן. רוֹנְזָא דְרַבְּנָן טָב
 אִיהוּ לְכָל סְטָרִין, דְּהָא תַיִנָן דְּאוּרִייתָא
 אִשָּׂא אִיהִי, וְאוּרִייתָא קָא מְרַתְחָא לִיהִי, דְּכַתְיב,
 (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דִבַּרְתִּי כְּאִשׁ נָאִם יי'. רוֹנְזָא דְרַבְּנָן
 בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא. רוֹנְזָא דְרַבְּנָן לְמִיָּהֵב יִקְרָא
 לְאוּרִייתָא, וְכֹלָא לְפוֹלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּנִי,
 לְכַךְ נְאָמַר (דברים ד) כִּי יי' אֱלֹהֶיךָ אִשׁ אוֹכְלָה הוּא
 אֵל קָנָא.

אֲבָל אִי בְּמַלְיִן אַחֲרָנִין, לָאוּ פּוֹלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא תְּנִי, בְּגִין דְּבְכָל חַטָּאִים דְּקָא
 עֲבִיד בַּר נֶשׁ, לָאוּ אִיהוּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמַּשׁ
 כְּתָאִי, וְאָסִיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה דְּהָאִי. וְאִי תִימָא הָא
 לְשַׁעֲתָא הָזָה, דְּעֵבֵר וְהִדְר אַהֲדָר. לָאוּ חֲכִי, דְּכִיּוֹן

לשון הקודש

חֲכָמִים לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה, וְהַפֵּל
 לְעִבּוּדַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הָיָה,
 לְכַךְ נְאָמַר (דברים ד) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אִשׁ
 אֹכְלָה הוּא אֵל קָנָא.

אֲבָל אִם בְּדַבְּרִים אַחֲרִים, לֹא עִבּוּדַת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה, לְפִי שֶׁבְכָל
 הַחַטָּאִים שֶׁעוֹשֶׂה הָאָדָם, הִיא לֹא עִבּוּדַת
 זֶה מִמַּשׁ כְּמוֹ זֶה, וְאָסוּר לְהִתְקַרֵּב
 בְּקִרְבָּתוֹ שֶׁל זֶה. וְאִם תֹּאמַר, זֶה לְפִי

בְּמִקּוּמָה עִבּוּדַת זֶה אֵל זֶה. מָה אֵל זֶה
 כְּתוּב בּו (ויקרא ט) אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים
 – בְּדַגְמַת זֶה אָסוּר לְהִסְתַּכְּלָא בְּפָנָיו.
 וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי רְגֹז שֶׁל חֲכָמִים – רְגֹז
 שֶׁל הַחֲכָמִים טוֹב הוּא לְכָל הַעֲדָדִים,
 שֶׁהֲרֵי לְמַדְנֹו שֶׁהַתּוֹרָה הִיא אִשׁ,
 וְהַתּוֹרָה הִיא מְרַתְיָה אוֹתוֹ, שֶׁכְּתוּב
 (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דִבַּרְתִּי כְּאִשׁ נָאִם ה'.
 רְגֹז שֶׁל חֲכָמִים בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה. רְגֹז שֶׁל

וְאֶעְקֹר קְדוּשָׁא דְנִפְשֵׁיהּ מִגִּיחַ וּמֵאַתְרֵיהּ, וְהָהוּא
 אֵל זָר, מִקְפַּח הַהוּא אֶתְרִי, אֶתְתַּקַּף בֵּיהּ, וְלֹא שָׁבִיב
 לִיהּ. בַּר בַּר אֶתְדַּכִּי בַר נָשׁ מִכָּל וְכָל, וְעֶקֶר לִיהּ
 לְעֵלְמִין, וְלִבְתֵּר אֲשֶׁתִּדְּל לְאַתְקֻדְשָׁא וְלֵאמֹשְׁכָּא
 קְדָשָׁה עָלֶיהּ. פְּדִין וְלוֹאֵי דְאַתְקֻדְשֵׁי. אָמַר לִיהּ רַבִּי
 יוֹסִי, אֶתְקֻדְשֵׁי מִמֶּשׁ. (ס"א אָמַי וְהָא אֶתְדַכִּי וְאַתְקֻדְשֵׁי).

אָמַר לִיהּ תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְאִיהוּ עֶקֶר קְדָשָׁה
 דְנִפְשֵׁיהּ, וְשָׂרְיָא בְאַתְרֵיהּ הַהוּא אֵל זָר
 דְאֶקְרִי טָמֵא, אֶסְתְּאָב בַּר נָשׁ, וְסָאִיב לְמֵאן דְקָרִיב
 בְּהַדִּיחַ, וְהָהִיא קְדָשָׁה עֲרֻקַת מִגִּיחַ, וְכִיּוֹן דְעֲרֻקַת
 מִגִּיחַ זְמַנָּא חָדָא, פְּמָה דִיעֵבִיד בַּר נָשׁ עוֹד, לָא
 תִּיתּוּב לְאַתְרָהּ אֵל.

אָמַר לִיהּ אֵי חָבִי, פְּמָה מְסַאֲבִין אֵינּוֹן דְמִתְדַּכָּאן.
 אָמַר לִיהּ שָׂאֵנִי מְסַאֲבִי אֶתְרָא, דְלֹא יָכִיל

לשון הקודש

אָמַר לוֹ, בַּא וְרָאָה, בְּשַׁעְתָּא שֶׁהוּא עוֹקֵר
 קְדָשָׁה שֶׁל נִפְשׁוֹ, וְשׁוֹכֵן בְּמִקְוָמוֹ הָאֵל זָר
 הַהוּא שְׂוֹקֵרָא טָמֵא, נְטָמָא הָאָדָם
 וּמְטָמֵא לְמִי שְׁקָרֵב עִמּוֹ, וְהַקְדָּשָׁה הַהִיא
 בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ. וְכִיּוֹן שְׁבוֹרַחַת מִמֶּנּוּ פַעַם
 אַחַת, כָּל מַה שְׂנִיעֵשָׂה הָאָדָם עוֹד, לֹא
 תָּשׁוּב לְמִקְוָמָהּ.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, פְּמָה טָמֵאִים יֵשׁ
 שְׂמִטְהֵרִים? אָמַר לוֹ, שׁוֹנָה טָמֵאָה

שְׁעָה הִיא, שְׁעֵבֵר וְאַחַר כֵּן חוֹר – לֹא
 כֵּן. שְׁכִיּוֹן שְׁעֵקֶר הַקְדָּשָׁה שֶׁל נִפְשׁוֹ
 מִמֶּנּוּ וּמִמִּקְוָמוֹ, וְאוֹתוֹ אֵל זָר מִקְפַּח
 הַמִּקּוֹם הַהוּא, מִתְחַזֵּק בּוֹ וְלֹא עוֹזֵב
 אוֹתוֹ, חוּץ מִכַּאֲשֶׁר נִטְהַר הָאָדָם מִכָּל
 וְכָל וְעוֹקֵר אוֹתוֹ לְעוֹלָמִים, וְאַחַר כֵּן
 מִשְׁתַּדֵּל לְהַתְקַדֵּשׁ וּלְהַמְשִׁיךְ קְדָשָׁה
 עָלָיו, וְאֵז הַלוֹאֵי וְיִתְקַדְּשׁוּ. אָמַר לוֹ רַבִּי
 יוֹסִי, מִתְקַדְּשֵׁי מִמֶּשׁ. (למַה? וְהִיא נִדְחָה וְהַתְקַדְּשׁוּ).

לְמַעַבְדַּי יִתִּיר. אֲבָל דָּא שְׁנֵינָא מְכַלָּא, דְּכָל גּוֹפָא
 סָאִיב מִגּוּ וּמְכַר, וְנִפְשָׁא, וְכֹלָא מְסָאִיב. וְשָׂאֵר
 מְסָאִיבֵי דְעֵלְמָא, לֹא אִיהוּ אֵלָא גּוֹפָא לְבַר
 בְּלַחֲדוּי, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב תְּדַלּוּ לָכֶם מִן הָאָדָם
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, דְּאִחְלַף קְדֻשָּׁה דְמֵאֲרִיָּה בְּגִין
 אִפּוֹ, דְּדָא אִיהוּ מְסָאִיבֵי דְמְסָאִיב כֹּלָא. כִּי בְּמָה
 נִחְשָׁב הוּא. בְּמָה כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת וּדְאִי נִחְשָׁב אִיהוּ.

תָּא חַזִּי, הֵאִי אִיהוּ רִנְגָא דְאִיהוּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
 סְטָרָא אַחְרָא, בְּמָה דְאַמְרֵן, דְּבַעֵי בַר נָשׁ
 לְאַסְתְּמָרָא מִיָּה וּלְאַתְפָּרְשָׁא מֵעֵלוּי, וְעַל דָּא כְּתִיב
 (שמות לד) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ. לָךְ: בְּגִין
 לְאַבְאָשָׁא גְרַמְךָ. וְכְתִיב בְּתֵרִיָּה אֵת חַג הַמִּצּוֹת
 תִּשְׁמֹר. תִּשְׁמֹר: דָּא סְטָרָא דְקְדוּשָׁה, דְּבַעֵי בַר נָשׁ
 לְנִטְרָא לִיָּה, וְלֹא יִחְלַף לִיָּה בְּגִין סְטָרָא אַחְרָא.

לשון הקודש

הוא.

בֵּא וּרְאָה, זְהוּ רִנְגָא שְׁל עֲבוּדָה זְרָה, הַצֵּד
 הָאֲחֵר, כְּמוּ שְׁאֲמַרְנוּ, שְׂרוּעָה הָאָדָם
 לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ וּלְהַפְרֵד מֵעֵלוּי, וְעַל זֶה
 כְּתוּב (שמות לד) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא
 תַעֲשֶׂה לָךְ. לָךְ – כְּדִי לְהַרְעֵ לָךְ. וְכְתוּב
 אַחְרָיו, אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר. תִּשְׁמֹר –
 זֶה צִד הַקְּדוּשָׁה שְׁעָרֵיךָ הָאָדָם לְשִׁמְר
 אוֹתוֹ וְלֹא יִחְלִיף אוֹתוֹ בְּגִלָּל הַצֵּד

אַחֲרֵת שְׁלֹא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר. אֲבָל
 זֶה מְשֻׁנָּה מְכַלָּם, שְׁכָל גּוֹפּוֹ נִטְמָא
 מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, וְנִפְשׁוֹ וְכֹלּוֹ נִטְמָא.
 וְשָׂאֵר טְמֵאוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לֹא נִטְמָא אֵלָא
 גּוֹפּוֹ מִבְּחוּץ בְּלִבָּד, וְלִכְּן כְּתוּב תְּדַלּוּ
 לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ,
 שְׁמַחְלִיף קְדֻשַׁת רַבּוֹ מִשּׁוּם אִפּוֹ, שְׁזוּהֵי
 טְמָאָה שְׁמַטְמָאָה הַכֹּל. כִּי בְּמָה נִחְשָׁב
 הוּא – בְּמָה שְׁל עֲבוּדָה זְרָה וּדְאִי נִחְשָׁב